

Ποσοστόν	Έτη	Ποσοστόν
100 %	1950 :	
67 %	Ίούνιος	106 %
73 %	Ίούλιος	109 %
88 %	Αύγουστος	115 %
95 %	Σεπτέμβριος	123 %
90 %	Όκτώβριος	127 %
90 %	Νοέμβριος	127 %
96 %	Δεκέμβριος	123 %
99 %	Μέσος όρος	
105 %	1950	110 %

α/α	Κλάδοι Βιομηχανίας	Άριθ. Έπιχ.	Άπασχολούμενοι	Ποσοστόν επί τοις %
1.	Μεταλλουργικά	1	667	0.47
2.	Μηχανολογικά	308	13.055	9.35
3.	Οίκοδομικά	73	4.741	3.35
4.	Κλωστοϋφαντουργικά	475	58.073	41.72
5.	Ειδών διατροφής	475	22.498	16.12
6.	Χημικά	257	16.742	11.98
7.	Δέρματος	135	2.128	1.52
8.	Χάρτου και Έκτυπώσεως	86	4.022	2.89
9.	Ίματισμού	22	535	0.38
10.	Ξύλου	67	1.654	1.18
11.	Σιγαρέττων	39	7.271	5.21
12.	Παραγωγής Ήλεκτρισμού	131	7.055	4.94
13.	Έφαρμογής Ήλεκτρισμού	34	1.251	0.89
	Σύνολα	2.103	139.692	100

2.III. «Ο Σύνδεσμος διά πρώτην φοράν λογίζεται [...] ισότιμος προς το Κράτος και την Αμερικανικήν Αποστολήν»

Όσον αφορά το μέτωπο του Σχεδίου Μάρσαλ, το καλοκαίρι του 1948 όταν ήταν ορατός ο κίνδυνος περικοπής της αμερικανικής βοήθειας, είχε δημιουργηθεί η Υπηρεσία Συντονισμού Εφαρμογής Σχεδίου Ανασυγκροτήσεως (ΥΣΕΣΑ), η οποία επιφορτίστηκε με την αποκλειστική ευθύνη εφαρμογής του Σχεδίου Μάρσαλ, με γενικό συντονιστή τον αρχιτέκτονα-πολεοδόμο Κωνσταντίνο Δοξιάδη. Η διευθέτηση αυτή ίσχυσε έως το καλοκαίρι του 1950, όταν η ΥΣΕΣΑ ενσωματώθηκε στον κλάδο προγράμματος της ενιαίας υπηρεσίας του υπουργείου Συντονισμού. Την ίδια χρονιά, λοιπόν, με τη νέα διευθέτηση, το υπουργείο Συντονισμού ζήτησε από τις βιομηχανικές οργανώσεις της χώρας να υποβάλουν τις απόψεις τους για το βιομηχανικό πρόγραμμα, το οποίο θα εφαρμοζόταν την πενταετία 1950-1955.¹¹

Ήδη, ωστόσο, από τον Απρίλιο του 1950, με απόφαση του υπουργείου Συντονισμού είχε συγκροτηθεί τριμελής επιτροπή, αποτελούμενη από εκπροσώπους του κράτους, του ΣΕΒ και της Αμερικανικής Αποστολής, με αρμοδιότητα τη μελέτη μέτρων προώθησης της ελληνικής βιομηχανίας. Το γεγονός χαιρετίστηκε από τον Σύνδεσμο ως εκπλήρωση ενός αιτήματός του: «Ο Σύνδεσμος διά πρώτην φοράν λογίζεται, εν τη καταστρώσει του, ούτως ειπείν, Καταστατικού Χάρτου της Βιομηχανίας, ισότιμος προς το Κράτος και

ός πίνακας της εξέλιξης
μικά και μεταπολεμικά.
τον Νοέμβριο του 1950
27% της προπολεμικής.
νικό κλάδο επιχειρήσεις
τους, όπως προέκυψαν
ραφή του ΣΕΒ το 1950.
αντουργίας κατέγραφε
ε, ενώ στη δεύτερη θέση
ανία ειδών διατροφής.
ώρησις, Απρίλιος 1951 -
Αρχείο Βαβελίνη και
μηχανία κατά τα έτη 1954
και 1955, αντίστοιχα)

Χορηγήσεις εις χιλ. \$

α/α	Είδος Δανείων	ΑΜΑΓΚ	ΚΕΔ και ΟΧΟΑ	Σύνολον
1.	Γεωργικά	1.124	8.920	10.044
2.	ΎΑλιευτικά	200	1.951	2.151
3.	Βιομηχανικά	1.129	41.102	42.231
4.	Μεταλλευτικά	440	3.080	3.520
5.	Κοινής ΎΦφελειας	95	9.937	10.032
6.	Συγκοινωνιακά	—	4.330	4.330
7.	Τουριστικά	—	1.521	1.521
	Σύνολα	2.988	70.841	73.829

την Αμερικανικήν Αποστολήhν [...)].¹² Το σχέδιο που συνέταξε η Τριμερής Επιτροπή κατατέθηκε, τελικά, στους υπουργούς Συντονισμού και Βιομηχανίας στις 28 Μαρτίου 1951 και περιελάμβανε 22 σημεία. Μεταξύ αυτών, κεντρική θέση κατείχαν εκείνα που αφορούσαν τη διασφάλιση εκ μέρους του κράτους ότι δεν θα επέβαλε στο εξής «περιττάς και αδικαιολογήτους επιβαρύνσεις επί της παραγωγής της εγχωρίου βιομηχανίας», την αναδιοργάνωση των υπηρεσιών βιομηχανίας και μεταλλείων, την απλοποίηση της διαδικασίας για τη χορήγηση αδειών ίδρυσης και επέκτασης βιομηχανιών, την απαλλαγή των βιομηχανικών μηχανημάτων, εξαρτημάτων και πρώτων υλών από δασμούς εισαγωγής και φόρου κύκλου εργασιών και, τέλος, την τροποποίηση των διατάξεων περί αναγκαστικής πρόσληψης παλαιών πολεμιστών και παροχής επιδομάτων στους στρατευόμενους μισθωτούς.¹³

Στις 18 Φεβρουαρίου 1952, η Βουλή επικύρωσε τη συμφωνία ένταξης της Ελλάδας στο ΝΑΤΟ (ταυτόχρονα εντάχθηκε και η Τουρκία), ενώ αργότερα την ίδια χρονιά, την κυβέρνηση Πλαστήρα, τη μακροβιότερη αυτής της περιόδου (27/10/1951-10/10/1952), διαδέχθηκε η κυβέρνηση Ελληνικού Συναγερμού του Αλέξανδρου Παπάγου (19 Νοεμβρίου 1952), η οποία εδραίωσε την πολιτική ηγεμονία της Δεξιάς για την επόμενη δεκαετία.

Ένα παλαιό αίτημα του ΣΕΒ, από την εποχή της διεκδίκησης του δου υπουργείου, ήταν η συγκρότηση υπουργείου αποκλειστικά για τη βιομηχανία. Ο θεσμός αυτός υλοποιήθηκε το 1951, όταν το υπουργείο Εθνικής Οικονομίας καταργήθηκε με το άρθρο 14 του αναγκαστικού νόμου 1671/1951 (33), ενώ οι αρμοδιότητές του

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ Ε

* Διοικητικό Συμβούλιο

Τοές

"Εχόμεν τόν τιμήν
ἀπονήματος τού Συν
ἀμερτιστών τού Η.
τιστικά δεδομένα ἀπο
γορημένων εις τής Η.
και εις οι δαπάναι
ληθή. -

Αριστερά, το συνολικό ποσό που χορηγήθηκαν από την έναρξη της βοήθειας έως το 1951 δραστηριότητας. Δεξιά, για την προστασία των δικαιωμάτων των ποικίλων «περιβαρύνσεων της επιβάρυνση θεωρήσεων εργαζομένων όπως όπως επισημαίνεται ο ΣΕΒ στην Επιτροπή τον Σεπτέμβριο του 1954 (ΣΕΒ, Η ελληνική βιομηχανία 1954 και 1955 και Αρχείο Βοβολίνης)

του ΣΕΒ είο Βιομηχανίας

του Συνδέσμου Ελλήνων Βιο-
I διεπίστωσαν:

ς έχει αναχθή ήδη εις τον δεύ-
τος παραγωγικών κλάδων της
του εθνικού πλούτου και είναι
ρος την κατεύθυνσιν της βελ-
πληρωμών.

λής αυτής της βιομηχανίας πα-
ατα έχοντα ανάγκην ιδιαίτερας
και μερίμνης εκ μέρους της κυ-
ν προ πολλού καταβληθείσαν
κλάδους της γεωργίας και της

τοχον πολιτικήν της κυβερνή-
ολιγοχρόνου αλλά επιτυχούς
υργείου Βιομηχανίας, επί τού-

ιν την ικανοποίησιν της Συνε-
ων διά την ίδρυσιν του υπουρ-

α μεριμνήσῃ διά την έγκαιρον
μηχανίας και την εύρυσιν των
των ζητημάτων της παραγωγι-

είου του Συνδέσμου Βιομηχά-
τούτου εις την κυβέρνησιν».

ή Επιθεώρησις, Απρίλιος 1951

κατανεμήθηκαν στα νεοσυσταθέντα υπουργεία Εμπορίου και Βιομηχανίας. Ήταν επόμενο, το γεγονός να χαιρετιστεί από τον ΣΕΒ με ψήφισμά του, τον Μάρτιο 1951, ενώ λίγο αργότερα, ο πρώτος υπουργός του υπουργείου Βιομηχανίας, Λεωνίδα Μακκάς, επισκέφθηκε τα γραφεία του ΣΕΒ, εγκαινιάζοντας μια συχνή, πλέον, πρακτική του Συνδέσμου: το διοικητικό συμβούλιο να συνεδριάζει παρουσία κυβερνητικών στελεχών, κυρίως υπουργών Βιομηχανίας.

Στην προσφώνησή του προς τον υπουργό, ο πρόεδρος Χ. Κατσάμπα προέταξε τη βιομηχανική πίστη, συνδέοντάς τη με την εργατική απασχόληση: η αλλαγή της αγοραστικής συμπεριφοράς έπειτα από τον πόλεμο της Κορέας, με χαρακτηριστικά την αποταμίευση και την υποκατανάλωση, είχε ως αποτέλεσμα να περιέλθει η βιομηχανία σε δυσχερή θέση, λόγω της εξάντλησης των δυνατοτήτων αυτοχρηματοδότησής της και δανεισμού. Ο πρόεδρος κατέληγε στο συμπέρασμα ότι η συνακόλουθη μείωση της βιομηχανικής παραγωγής θα οδηγούσε σε απολύσεις· μάλιστα, με δεδομένο ότι στο τέλος του 1950 η βιομηχανία είχε φθάσει στο 120% της προπολεμικής παραγωγής της χωρίς πιστώσεις από το εξωτερικό, αλλά με αύξηση του εργατικού δυναμικού και των πρώτων υλών. Κατά συνέπεια, η βιομηχανία, διά στόματος Χ. Κατσάμπα, ζητούσε αύξηση και όχι περικοπή των κεφαλαίων κίνησής της. Ο υπουργός έδειξε να κατανοεί τα αιτήματα και αναφέρθηκε στην ανάγκη καταπολέμησης της ανεργίας και του πληθωρισμού, αλλά και στην ανάγκη μιας «ρυθμιστικής» πιστοδότησης, ώστε να καμφθεί η υποκατανάλωση χωρίς την αναζωπύρωση πληθωριστικών φαινομένων.¹⁴

Το ζήτημα, εξάλλου, των πιστώσεων θα απασχολήσει τον Σύνδεσμο όλο το 1951, με κύρια αιτήματα το διαχωρισμό των βιομηχανικών πιστώσεων από αυτές του εμπορίου και την «εξατομικευμένη» πιστοδότηση.

Ωστόσο, παρά τη διαφοροποίησή του από τον εμπορικό κόσμο στο θέμα των πιστώσεων, ο ΣΕΒ εκδηλώνει την αλληλεγγύη του προς το εμπόριο, εν όψει των σχεδίων της κυβέρνησης να ανατεθούν εμπορικές εργασίες στους αγροτικούς συνεταιρισμούς, με το επιχείρημα του υψηλού κέρδους του εμπορίου. Ο ΣΕΒ υποστήριξε το σημαντικό ρόλο του εμπορίου στη διακίνηση των αγαθών, αλλά και την ανάγκη συνοχής των παραγωγικών τάξεων.¹⁵

